

ŽODŽIO DALYS

Pa sak

Priešdėlis

šaknis

él

priesaga

é

galūnė

PRIEŠDÉLIS

Žodžio dalis, esanti prieš šaknį, yra priešdėlis.

Priešdėlis žymimas

Pvz.: éj^o - atéjo, išéjo, l^éjo, n^úéjo,
peréjo, pr^aéjo, priéjo, užéjo;

plauk^é - atlauké, l^éplauké, n^úplauké, prⁱplauké.

Priešdėliai gali būti: ap-, at-, iš-, j-, ne-, nu-, per-, pra-, pri-, s^a-, su-, už-.

Priešdėliai į-, s^a- rašomi su nosinėmis raidėmis!

ŠAKNIS

Bendroji giminiškų žodžių dalis yra šaknis.

Šaknis žymima

Kur yra žodžio **pasakélė** šaknis? Parenkame giminiškų žodžių: **sako**, **pasaké**, **sakyti**, **pasakotojas**. leškome bendrosios žodžio dalies, kuri kartojasi giminiškuose žodžiuose. Bendroji žodžio dalis – **sak**.

Vadinasi, žodžio **pasakélė** šaknis yra **sak**.

Pvz.: **skaityti**, **skaitymas**, **skaitykla**, **perskaitytė**, **skaitiniai**; **rašyti**, **rašymas**, **parašė**, **užrašė**, **rašytojas**.

Sudurtiniai žodžiai turi dvi šaknis.

Kiaulé + piené = kiaulpiené,
pelé + žirnis = peléžirnis;
é – jungiamasis balsis.

PRIESAGA

Priesagos gali būti:

-el-, -él-,
-in-, -yn-,
-ykl-, -ikl-,
-ym-, -im-,
-ot-, -uot-

liepelé, namelis, balionélis, vasarélė;
duoniné, medinis, lazdynas, lentyna;
baidykélė, čiuozykla, jungiklis, variklis;
rašyimas, valgyimas, klausimas, metimas;
barzdotas, rasota, languotas, vėjuota;

Žodžio dalis, esanti tarp šaknies ir galūnės, yra priesaga.

Priesaga žymima

-ut-,
-yt-,
-av-,
-um-

baltutis, švarutė;
mažytė, šunytis;
dainavo, grybavo;
ramuma, trükumas;

-(i)uk-,
-ing-,
-ekl-,
-(i)ükšt-

kalniukas, namukas;
laiminga, turtingas;
bambeklė, žarsteklis;
berniükštis, peliükštis.

GALŪNĖ

Žodžio pabaigos dalis, kuri kinta, yra galūnė.

Pvz.: namas, namo, namui, namai,
namai, namu, namuose, namie.

Šiu žodžių galūnės yra
-as, -o, -ui, -a, -ai, -u, -uose, -e.

Pvz.: knyg^a, knyg^{os}, knyg^u, knyg^{as},
knyg^{ose}, knyg^{oje}.

Šiu žodžių galūnės yra
-a, -os, -u, -as, -ose, -oje.

PRIEBALSIŲ SUPANAŠÉJIMAS

Kai kuriuose žodžiuose priebalsiai vienaip tariami, kitaip rašomi. Žodyje **baigt**i girdime **k**, bet rašome **g**. Norint nustatyti, kurią priebalsę reikia rašyti, žodis pakeičiamas tokiu giminišku žodžiu, kad po neaiškaus priebalsio eitų balsis, pavyzdžiu: **baigt**i, nes **baigé**, **skalbt**i, nes **skalbé**, **veždavo**, nes **veža**.

gerbti, gerbdavo, nes gerbia, gerbē;
gaubti, gaubdavo – gaubia, gaubé;
skalbt, skalbdavo – skalbia, skalbē;
dirbt, dirbtuvés – dirba, dirbo;
darbštus – darbas.

b – p

verpti, verpdavo, nes verpia, verpé;
slépti, slépdavo – slepia, slépé;
supti, supdavo – supa, supo;
kepti, kepdao – kepa, kepé.

snigti, snigdavo, nes sninga, snigo;
sprogti, sprogdavo,
sprogs – sprogo, sprogimas;
rūgti, rūgs, rūgštu – rūgo;
žengti, žengdavo, žengs,
žingsnis – žengia, žengé;
vargti, vargdavo, vargs, vargdienis,
vargšas – vargas, vargo;
džiaugsmas, džiaugdavosi,
džiaugsis – džiaugiasi, džiaugési.

g – k

verkti, verkdavo, verks, verksnys,
nes verkia, verké;
laukti, laukdavo, lauktuvés – laukia, lauké;
pykti, pyksta, pykdavo, pyks – pyko;
linkti, linksta, linkdavo – linko;
nokti, noksta, nokdavo – noko;
rūkti, rūkdavo, rūksta (dūmai) – rūko.

gržti, grždavo, sugržtuvés, nes gržo;
vežti, veždavo, veždamas – veža, vežé;
ūžti, ūždavo, ūždamas – ūžia, ūžé;
ožka – ožys;
drožti, drožtukas, padrožtas – drožia, drožé;
lūžta, lūždavo – lūžo;
ryžtingas, ryžtas – ryžosi.

ž – š

ošti, ošdavo, nes ošia, ošé;
nešti, nešdavo, neštuvai – neša, neše;
aušti, aušdavo, išaušta – aušo;
puošti, puošdavo,
papuoštas – puošia, puošé;
ruošti, ruošdavo, paruošti – ruošé.

• ISIDEMEK! •

kad

lyg

daug

ISIDEMEK,
kaip rašomi priešdéliai iš-, už-:

išdegé, išpléšé, išbégo,
užgrojo, užlipo, uždėjo.

NOSINIŲ RAIDŽIŲ RAŠYBA ŽODŽIŲ ŠAKNYSE II

Įsidėmėkite žodžius, rašomus su nosinėmis balsėmis šaknyse,
nes čia balsius tariame ilgai:

ąsa, q̄sotis, q̄zuolas, ž̄qsis, ž̄qslai, v̄qšas (kablys), v̄qšelis, l̄ešis (javas, akių dalis, iجاubtas stiklas), t̄v̄as (laibas), j̄sc̄ios, br̄azgina, p̄ešlas (penima kiaulė), j̄snauja (specialiai sutaisyti kiaulės taukai).

Nerašome nosinių raidžių, kai giminiskų žodžių šaknyse atsiranda **è arba o:**

**gresia, graso, grasinimas → nes gr̄sē
dreskia, drasko, draskymas → nes dr̄skē
dvesia → nes dv̄sē
gražinti (puošti) → nes grožis**

**Liūtas drasko nagais, grasinga suesti,
bet staiga... dvesia.**

Įsidėmėkite žodžius be nosinių raidžių šaknyse:

**igristi, igrysta, igriso (nusibosti)
pasiryžti, pasiryžta, pasiryžo
tysoti, tyso, tysojo (gulėti, būti išsitiesusiam)
lysti, lysta, lyso (liesėti)
tesėti, tesi, tesėjo (laikyti žodį, pažadą)
skusti (bulves, barzdą)**

**mastas, mastelis, mastyti (pinti, mesti
audeklui siūlus)
priežastis, pažastis
yla, yda, ydingas, ypač, ypatingas
plaukų sklastymas
upės brasta
šluotos razas
ražienos
samanos
asla**

Kai kurių veiksmažodžių (ir jų formų) šaknyse nosinės **è, e**
rašomos tik esamajame laike:

šala (darosi šaltas), bet šalena	klera (klimba)	nuk̄ra (nusvyra), bet karo (kybo)	tr̄esta (pamažu pūva)
bala (darosi baltas), bet balina	k̄era (lupasi, atšoka)	maz̄ta (mažėja)	kr̄esta (tirštėja), bet kreši (tirštėja)
sala (darosi saldus),	sk̄gra (plyšta, spūra)	kežta (skursta), bet keža (skurdžiai auga)	šašta (šašais aptenka)
žala (darosi žalias)	s̄gra (darosi nešvarus)	težja (tyžta), bet teža (varva)	ges̄ta (blėsta), bet gesina
sušnara (pradedė snarėti), bet šnara		gležta (vysta)	žabla (netenka regėjimo)
sušlqma (pradedė šlamėti), bet sūšlama		kn̄ežta (skyla į dalis), bet kneža (ima knežti)	
gl̄era (klimba)	gv̄era (dyla, dėvusi)	sučežta (suyra), bet sučeža (ima čežeti)	

SAKINIO SKYRYBA

SKYRYBOS ŽENKLAI SAKINIO PABAIGOJE

TAŠKAS

Tašką rašome pabaigoje sakinio, kuriuo ką nors teigiamo arba neigiamo.

Pavyzdžiu:

Geriau žvirblis saujoje negu briedis gироje.

Mėlynas girias nušvietę auštantis rytas.

Virš žalių eglaičių melsvu dūmeliu kyla rūkas.

Senelis tėsia pradėtą pasaką.

Skaitydami sakinio pabaigoje balsą nuleidžiame.

Tekste tašku vieną sakinį atskiriame nuo kito.

ŠAUKTUKAS

Šauktuką rašome pabaigoje sakinio, kuris reiškia džiaugsmą, susižavėjimą, nustebimą, raginimą, nepasitenkinimą, linkėjimą, liūdesį, skausmą ar kita.

Pavyzdžiu:

Kiek ten uogų ir grybų!

Kokia laimė, kad mus aplankėte!

O pasipuošęs kaip!

DAUGTAŠKIS

Daugtaškį dedame po sakinio, kurio mintis nebaigtą, ne viskas pasakyta, išvardyta.

Skaitydami tokio sakinio pabaigoje balso nenuleidžiame, bet nutēsiame.

Pavyzdžiu:

J futbolo treniruotę šiandien neatejo Dovydas, Rokas, Mantas...

Rudenį numeta lapus beržai, ievos, alksniai, uosiai...

Su téveliu prisirinkome pilnas pintines baravykų, lepšių, raudonikių...

BRŪKŠNYS SAKINYJE

Brūkšnį sakinyje rašome dažniausiai vietoj praleisto žodžio **yra**.

Brūkšniu nurodoma pauzė.
Brūkšnių gausu lietuvių patarlėse.

Pavyzdžiu:

*Vilnius **yra** Lietuvos sostinė. Vilnius – Lietuvos sostinė.
Ramutė Skučaitė **yra** poetė. Ramutė Skučaitė – poetė.*

Pavyzdžiu:

Ką išmoksi – ant pečių nenešiosi.

Tévų pabarimas – sviestu patepimas.

Šnekék greitai – diena trumpa.

KABLELIS SAKINYJE

Kablelių sakinyje dedame prieš šiuos žodžius:
kad, nes, o, bet, tačiau, kuris, jei, jeigu, todėl...

Pavyzdžiu:
*Ūgtelėjo lapiukai, **o** pilkosios kiškės jau antrą kartą veda vaikus.*
*Tomas daug žinojo apie Ameriką, **nes** vasarą ten atostogavo.*
*Mama man nupirkis lélé, **jei** sutvarkysiu kambarį.*

• Kableliais skiriame žodžius, kuriais į ką nors kreipiamės.

Pavyzdžiu:

Algirduk, kiek tau metų? Kur tu eini, **katinéli?** Nesijaudink, **mažutéle,** tuož aš tave aprengsiu.

ŽODŽIŲ RAŠYMAS KARTU IR ATSKIRAI II

kartu

Te, tebe

atskirai

- su veiksmažodžiais, būdvardžiais ir prieveiksmiais:

Vos tepaeina, bet tebedirba.
Jis vienas temielas.
Esi man tebegraži.
tebedaug, tebegaila

Mano senelis
tebejaunasa

- kai reiškia *gal, negi, lyg:*

Benè šimtą metų ruošiesi gyventi?

- kai reiškia *beveik:*

Konè visq dienq mokiausi.

Benè, bè ne

- kai *te* nuo veiksmažodžių atskiria kitas žodis:

Te pats galvoja.
Te jie pykstasi – kas man?

- kai reiškia *ar (tik) ne:*

Bè ne tu čia būsi kaltas?

Konè, kō ne

- kai reiškia *vos ne:*

Dabar jaučiuosi kō ne didvyris.

Vis

atskirai

- vis tiek, vis vien, vis dar, vis dėlto*

Nevertokite dalelyčių *visgi, vis tik, vis tiktais* –
keiskite į *vis dėlto*

Nepainiokite su sutrumpėjusiais žodžiais *išvis (iš viso), užvis (už visa)*

Vis tiek įveiksiu!

Per

- per daug, per toli, per brangus, per sunku,
per seniai, ne per vėlu, ne per geriausias, per mažas*
Bet: → pernelyg, nepernelyg

Per didelę
kepurę

Né, nei

- né nemanė, né vienas; nei šilta, nei šalta*
Bet: → nékart, némaž, nésyki

Né vartojame, kai neigiamo vieną kartą: *né negalvok*

Nei vartojame, kai neigimą kartojame: *nei skaito, nei rašo*

Bet, kai,
kaži(n), nors

- Įvardžiai:*
*bet kas, bet koks, bet kuris
kai kas, kai koks, kai kuris
kaži(n) kas, kaži(n) koks
kas nors, koks nors, kuris nors*

Prieveiksmiai:

- bet kada, bet kaip, bet kur
kai kada, kai kur
kaži(n) kaip, kaži(n) kur
kada nors, kaip nors, kur nors*

Isidémekite: iš tikrujų, iš tikro, be galo

SAKINIO DALYS

PAGRINDINĖS SAKINIO DALYS

VEIKSNYS

Veiksnys – pagrindinė sakinio dalis, kuri atsako į klausimą **kas?**

Veiksnys paprastai yra sakinio veikėjas.

Veiksnys žymimas _____.

Pvz.:

Pučia vejas. Dega laužas.

Rūta dainuoja. Sesuo gavo dovana.

Mama keps pyragą.

Vakar Tomukas išsigando žaibo.

TARINYS

Tarinys – pagrindinė sakinio dalis, kuri pasako, ką sakinio veikėjas

(veiksnys) veikia, veikė, veikdavo ar veiks.

Tarinys žymimas _____.

Pvz.:

ką veikia? Mama siuva. Nauja šluota gerai šluoja.

Vakare mama paseks pasaką.

Pabudo žvėry.

ką veikdavo? Rima užsidėdavo šiltą kepurę ir eidavo į mišką.

ANTRININKĖS SAKINIO DALYS

Antrininkės sakinio dalys – žodžiai, kurie išplečia, papildo ar paaiškina sakinį ir atsako į klausimus kur?, kada?, kaip?, kiek?, kodėl?, kam?, kokiu tikslu? ...

Antrininkės sakinio dalys žymimos _____.

Pvz.:

kur sėdėjo? su kuo sėdėjo?
Valtyje sédėjo žvejys su sūneliu.

kur krykštė? kokios antys?
Karklyne krykštė laukinės antys.

Sūnus užmetė meškerę ir pagavo žuvį.

kakia žinia? kuo džiaugėsi?
Mamytė džiaugėsi gera žinia.

NEIŠPLĒSTINIAI IR IŠPLĒSTINIAI SAKINIAI

Neišplēstinij sakinj sudaro tik pagrindinės sakinio dalys – veiksnys ir tarinys.

Pvz.:

Katė laka.

Inga rašo.

Išplēstinij sakinj sudaro ne tik pagrindinės sakinio dalys, bet ir antrininkės sakinio dalys.

Pvz.:

Arvydas pravėrė lauko duris.

Vyšnias mama supylė į qsoči.

MINKŠTUMO ŽENKLAS

Žodžiuose **žiogas, berniukas, kviečiu, šaukiau, lauksiu, piešiu...**
rašome **i** raidę, bet jos netariame.

Perskaityk šiuos žodžius ir rask **i**, kurios netari:
žaisliukas, važiuoti, žiaurus, keliauti,
rugiagėlė, vaisius, triušis, šviežias.

Jeigu **i** netariame, o minkštai tariame prie jo esantį priebalsį,
pavyzdžiui, **žiogas, berniukas, kviečiu,**
tai **i** raidė yra minkštumo ženklas.

Palygink, kaip tari priebalsius, kai yra minkštumo ženklas ir kai jo nėra.

Rašau – rašiau, Jonukas – Joniukas,
mažutis – mažiukas, avinukas – aviniukas.

ISIDĖMĖK

Priebalsj **j** visada tariame minkštai, todėl po jo
niekada nerašome minkštumo ženklo.

Pavyzdžiui: **josiu, jūra, keliau ja, radijas, vertėjas, vežioju.**

ISIDĖMĖK

Dvibalsj **ai** po minkštojo priebalsio tariame kaip **ei**,
o rašome minkštumo ženkla ir **ai**, pavyzdžiui:
ežiai, lokiai, mokiniai, placių, puikiai.

Dvibalsj **au** po minkštojo priebalsio tariame kaip **eu**,
o rašome minkštumo ženkla ir **au**, pavyzdžiui:
čiaupas, kiaunė, mačiau, pagaliau, skiauterė, šiaurė.

Po priebalsio **j** dvibalsj **au** tariame kaip **eu**,
bet rašome **au**, nes minkštumo ženklo
po priebalsio **j** nerašome.

Pavyzdžiui: **jau, jaukus, jaunas, turėjau, tuoju.**

ISIDĖMĖK

Ką veikia? **aria, laukia, piešia, šaukia, ūžia.**

Šių žodžių gale tariame **e**, bet rašome minkštumo ženkla ir **a**.

ŽODŽIŲ RAŠYMAS KARTU IR ATSKIRAI I

kartu

- kai žodžiu suteikia priešingą reikšmę (vartojama kaip priesdėlis)

*nedarbas, nederlius, negarbė, nelaimė, netiesa
neturtingas, neviškas, neišplėstinis, nevienarūšis
negerai, neilgam, nesunkiai
Kodėl neatėjai? Laukiau nekantraudamas.*

Nelaisvė

Nevienodas

Ne, nebe

- kai reiškia priešpriešą ar neigimą:

*Ne laimė jam rūpi, o pareiga.
Jis man ne draugas.
Prisipažinti suklydus ne gėda.
Nieko, ne bėda.*

Aš nebe vaikas

Bet:

- su aukštėsniojo, aukščiausiojo laipsnio būdvardžiais ir prieveiksmiais:

ne geresnis, ne geriausias, ne geriau, ne daugiau

- su skaitvardžiais ir įvardžiais:

*ne vienas, ne du, ne dešimt
ne tas, ne toks, ne visi, ne kiekvienas
ne kas, ne koks, ne savas*

Bet: → nekas, nekokas (prastas, menkas), nesavas (keistas)

Ne su prieveiksmiais paprastai rašomi taip kaip ir su tais žodžiais, iš kurių prieveiksmiai yra padaryti

- *negerai (iš negeras), neaukštai, nebūtinai, neviškai neanksti (iš neankstus), nearti, netoli, nedaug neatpažįstamai (iš neatpažista), nedelsiant, neabejotinai negaila (iš negailėti), negana (iš neganeti)
nenoromis (iš nenoras), netycia, nevalia, nejučia nekaip (iš nekas)*

Nekaip
jauciūos

- *ne juokais (iš ne juokas), ne greta, ne laiku, ne kartą ne taip (iš ne tas), ne visai, ne visai, ne visur, ne visada Bet: → nekaip (prastai)
ne dviese (iš ne du)
turintys pa- ir -iui: ne paciliui, ne pakeliui, ne veltui ne itin, ne nuolat, ne tuoju, ne vis tiek, ne čia pat, ne kasdien, ne per daug, ne be reikalo ne bet kaip*

- tarp dviejų vienodų ar panašių žodžių:

*kas ne kas, koks ne koks, kuris ne kuris
kada ne kada, kaip ne kaip, kur ne kur
šiaip ne taip, šiek ne tiek, vos ne vos
norinenorii, gražus negražus*

Bet: →

Gi

- su nekaitomais vienskiemeniais žodžiais:

irgi, argi, betgi, negi, netgi, ègi, kadgi, kaipgi, nagi, ogi, ūtaipgi, tengi, tuojgi, vèlggi, kurgi

Argi ne smagu
būti kartu?

- su kaitomais vienskiemeniais žodžiais:

kas gi, ko gi, kam gi, ką gi, kuo gi, koks gi

*Ak, kodèl gi
mes ne kartu?*

- su daugiaskiemeniais žodžiais:

*kada gi, kodèl gi, tuoju gi,
užtati gi, mažas gi*

Bet: → kadangi, nejaugi

- kai pabrėžia žodžio reikšmę:

Tiktais tavimi tikiu.

Tiktais, tik tai

- kai reiškia *tik tą dalyką*:

Sakyk tik tai, ką galvoji.

- kai reiškia *už tą dalyką*:

Jis pametė pirštines ir už tai gavo barti.

Užtai, už tai

kai reiškia *todėl*:

Užtai ir džiaugiasi, kad sekasi.

MIŠRIEJI DVIGARSIAI

	i	m	n	r
a	al kalnas pagalvė alga	am samtis amžius kampas	an antis balandis kanda	ar barzda garsiai arbata
e	el kelmas elnias velka	em semti lempa kempinė	en kalenti kenčia penki	er berniukas verda erkė
i	il kilpa ilgas iškilmės	im imti rimtas šimtas	in skinti išmintis inkilas	ir kirmėlė tvirtas irklas
u	ul bulvės ulba sultys	um klumpė trumpas stumti	un plunksna sunkus ungurys	ur durpės ekskursija urvas

Mišriuojuose dvigarsiuose balsiai **i**, **u** visada trumpi.

Ištarki:

vilna, rinkti, šimtas, kirsti,
tulpė, ungurys, burzgia, gumbas.

Dvigarsis yra tame pačiame skiemenyje.

Tark skiemenumiši:

kampas, landa, karvė, kulnas, verda,
kurmis, stirna, kemša, kalenti.

- ą** linksma^ą, maža^ą, švari^ą
- ę** auksinę, medinę, pavasarinę
- i** garuojantiⁱ, kvepiantiⁱ, spindintiⁱ
- ų** brangų, gražų, šviesų

Tomukas papasakojo linksmą nutikimą. Močiutė išisegė auksinę sage. Padovanojau mamai kvepiantį gėlės žiedą. Aistė nupiešė gražų paukštį.

aukštų, didelių, gražių,
-ų juokingų, skanių, stropių,
švelnių, varinių, žalių

*Močiutė iškepė skanių pyragelių. Pilnas miškas aukštų medžių.
Knijoje daug juokingų pasakų. Niekas nepakeis mamos švelnių rankų.*

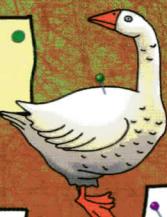

aukštame, sename,
puikioje, tvirtoje,
-e šiltuose, tvarkinguose,
ilgose, linksmose

*Aukštame medyje gyvena genių šeimynėlė.
Mūsų mokykla yra puikioje ir ramioje
miesto vietoje.
Daugelis ančių žiemoja šiltuose kraštuose.
Vaikai su tėveliais dalyvavo linksmose
sporto varžybose.*

ĮSIDÉMĖK ŠIUJ ŽODŽIŲ RAŠYBĄ:

• **asa, ąsotis, ąžuolas,
Kęstutis, mīslė, žasis**

kažkas, kažkur

• **ačiū**

• **ieškoti, ietis, ieva**

dékui, paskui, pavējui

• **kęsti, skęsti, spręsti,
tręsti**

ypač, ypatingas

kąsnis,

kasti (duonos kąsnij),

kasa, kasė,

kasti (duobę)

• **šiandien**

griaustinis, griauti,

kiaušinis, prekiauti

manęs, tavęs, savęs,

mane, tave, save

bala, sāla, šala

jus, mus, jūsų, mūsų

**sąlyga, sąsiuvinis,
grąža, grįžo,
saulėgrąža**

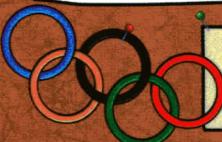

**aukštyn, pirmyn,
žemyn**

**olimpiada, pianinas,
radiatorius**

tęsti, tlesia, tėsinys

galąsti, galastuvas

**fortepijonas,
milijardas, milijonas,
dainoj, rytoj, viduj**

**piliakalnis, rugiagélė,
žoliaplovė,
garsiakalbis**

**drąsa, drąsuolis, dristi,
mastyti, mīslingas**

**penkiasdešimt,
keturiadasdešimt,
aštuoniasdešimt**

50

DVIBALSIAI

Lietvių kalboje yra 6 dvibalsiai:

ai au ei ie ui uo

Dvibalsis sudarytas iš dviejų balsių ir yra tame pačiame skiemenyje.

ai

aidas, aišku, aitvaras, kaimas, laimė, laikosi, laikrodis, raitelis, žaisti, našlaitės, voveraitė, linksmai, radai, ramiai

au

auga, auksas, autobusas, daug, drausmė, džiaugsmas, glausti, griauna, gudrauti, paėmiau, pamačiau, rašau, tyliau

ei

eigulys, eilė, eiti, keistuolis, meilė, peilis, seilė, teisus, veidrodis, veikti, pareikšti, nuleido, pelei, voverei

ie

ieško, ietis, ieva, avietės, kiek, kiekvienas, ketas, grietinė, piešti, pietauti, vienetas, pasiekti, užtisi, sudie, namie

ui

buitis, luitas, muilas, muiliotas, muistosi, puikiai, zuikis, smuikas, smuikininkas, lapui, namui

uo

uodas, uoga, uostytė, duobė, duonkepė, guosti, kuodas, kuosa, luošas, suolas, šluoti, paduoti, démuo, ruduo, tuo

Tarptautiniuose žodžiuose dar rašomi dvibalsiai **eu**, **oi**, **ou**:

Europa, **eukaliptas**, **boileris**, **klounas**.

Isidėmėk. Dvibalsiai **ai**, **au** kartais tariami kaip **ei**, **eu**, tačiau taip nerašomi.

Ištark: **gražai**, **žvirblai**, **vėjai**, **geriau**, **liaunas**, **pašiaušė**, **šiaurė**.

Ką?

- a** knyga, pieštuka, léktuva,
- ę** lélé, muse, žole,
- i** pilj, laikrodj, kamuoli,
- u** medu, žmogu, cukru.

Višta rado grūdą. Genys kala medi.
Tévelis sukalė dėžę. Mama myli sūnų.

Ko (daug)?

- u** debesu, obuoliu, žoliu,
knygu, lapu, pamoku,
grūdu, pipiru, paukščiu.

Mūsų miške nėra vilku.
Vaistinėje galima nusipirkti vaistų nuo kosulio.
Senelis man paskaitė daug pasakų.

Kur? kame?

- e** kieme, sode, danguje,
aikštėje, medyje, gatvėje,
upėse, kalnuose, miškuose.

Sode apsigyveno ežys.
Mokytoja lentoje parašė sakini.
Pievoje kvepėjo šienas. Akysė pasirodė ašaros.